Ukradený klobouk.

Rázným krokem vracel se pan Lamberlée domů.

Z otevřených oken kuchyně zavanula mu k čichu vůně lanýžové polévky. Bylo to neklamné znamení, že se v nitru páně Lamberléeově budily příjemné pocity. Byl se věkem stal labužníkem a byly to ostatně požitky žaludkové jedinými, jimž byl s to se oddávat, ač i v tomto ohledu byl v rozporu se svojí ženou, jež byla se kdys dopídila a se zřetele nespouštěla klasického výroku, že člověk jí, aby žil, ale nežije, aby jedl.

Pověsiv svrchník svůj v předsíni na věšák, pokročil pan Lamberlée k velkému zrcadlu, aby v něm přehlédl svůj obraz, ale jedva že byl se uzřel, prudkým lekнutím zatrnuly mu všecky údy.

"Pro bůh," zvolal, "co se to stalo?"

A skutečně, na místo lesklého nového klobouku, za nějž byl dal louisdor, vydobytý na šetrné jeho polovici manželské po nesčetných bojích, trčel na šedivé jeho hlavě starý, osiřelý a sborcený plstňák, jenž býval někdy černý a nyní přecházel do červena.

Sundal ostudný poklop, obrátil ho semotam, obhlédl ho se všech stran, znova ho otočil horem i dolem, ale nebyl s to se dopátrat nijaké stopy, z níž by se dalo souditi na jeho majitele.

"To je z těch návštěv," zamumlal pan Lamberlée.

A se sklopenou hlavou vešel do jídelny.

Stůl byl již prostřen.

Vhroužena v objemné křeslo paní Lamberléeova četla v nejnovějším románě Georgesa Ohneta.

Zvedla zraky na svého manžela a ozvala se úsečně:

"Dal jste na sebe čekat!"

"Oh, jenom trošku — sotva deset minut. Lavalléovi jsou tak roztomilí lidé —"

Pronesl slova ta nikoli bez zmatku, jenž bystrému zraku jeho ženy nezůstal skryt.

Pátravě naň pohlédla a tázala se:

"Nu, co pak se vám přihodilo? Vždyť jste celý zjevený. Nu, co je?"

"Zjevený" opáčil:

"Hm — poněkud ovšem — ale — ale — mám k tomu také příčinu."

A jal se mluviti úzkostlivě jako malé děcko, jež bylo cos provedlo.

Měl hrozný strach před lakomou svojí ženou a z pravidla přepadávaly jej rozpaky, kdykoliv ji jen spatřil.

"Byl jsem tedy u Lavalléových," koktal, "jako každý úterek. Sešel jsem se tam s paní Leponovou, paní Duverrierovou, naším bratrancem Duvalem, pak —"

"Dobře, dobře," přerušila ho, "jen k věci."

"Odešel jsem jako jeden z posledních a v předsíni jsem shledal pouze již jediný klobouk, který jsem si bez přehlédnutí dal na hlavu. Teprve nyní jsem spozoval, že mi byl klobouk můj zaměněn. Jak vidíte, nemohu za to."

"Nový váš klobouk?" tázala se.

"Bohužel, ano," odvětil.

Oči paní Lamberléové metaly blesky rozhořčení a ruce její se chvěly jako v zimnici.

"Vidíte, moje zlatá," opět počal pan Lamberlée, "že —"

"Zde není pranic k vidění," okřikla ho. "Jste stále týž. Jste stále týž. Roztržitý, marnotratný a prosáklý všemi nectnostmi bez jediné vlastnosti dobré. Oh, kdybych před pětadvaceti roky byla tušila! V mládí svém jste zašantročil dětinskými hloupostmi více než třetinu dětinského svého podílu. A nyní přivedete nás na mizinu."

Poslední vzdech tento vydral se jí z hrdla s nevýslovným opovržením.

"Vždyť jsou poměry naše v nejlepším pořádku," odvážil se namítnout. "Rozhorlujete se zbytečně, neboť pro sebe máme více než dost."

"Ano, zásluhou hospodárnosti mé a mé spořivosti," vpadla mu do řeči. "Nebýt mne, spával byste již dávno na slámě. Ale ovšem, vy nedáte jinak. Pan Lamberlée musíf mít kalhoty za dvaačtyřicet franků a klobouk za louisdor. A proč, pane, proč? Abyste si nejkrásnější věci dal ukrást!"

Pan Lamberlée strpěl tento příval příkrých slov bez odpovědi a tiše srkal svoji polévku, při čemž malá krůpěj vytryskla mu na vestu.

"Ještě k tomu!" zvolala jeho žena. "Stáváte se již prostě dětinským. Uvažte si přec ubrousek výše — tak — tak, kolem krku."

Poslechl a ozval se skromně:

"Myslím, abychom nejprve pobědvali a o věci té pohovořili až potom."

Paní Lamberléeova chvíli mlčela, neboť měla vždy dobrou chuť.

Posléze, jakoby bývala nabyla dalších sil, propukla s opětnou podrážděností:

"Na konec to bude na mne nová léčka. Neodmlouvejte. Vím, že jste toho schopen. Nemusela jsem vás doprovodit k našemu krejčímu?"

Starosti se zatěžkal a zašeptal:

"Drahá moje Hortenso, posuzujete mne klamně. Dáváte mi na drobné výlaje mé denně pouze frank. To přece naprosto nepostačuje a zejmena naskytnou-li se výlohy zvláštní."

"Výlohy zvláštní?" opáčila. "Jaké zvláštní výlohy?"

"Rozpomeňte se přece, vaše narozeniny."

Paní Lamberléeová byla poněkud upokojena a okamžik zachovala mlčení.

Na to se ozvala stále ještě s výrazem hluboké nedůvěřivosti:

"Tedy později."

Co služka rozsvěcovala lampu, pokusila se paní Lamberléeová zavřít oči a půl hodiny se prospat, jakž den co den činívala po obědě před whistem. Leč nepodařilo se jí usnout. Jakmile přimkla víčka, zjevil se jí nejprve rudě, pak modře, potom fialově a posléz v nejpestřejších odstínech barevných neblahý klobouk jejího manžela.

Pojednou se zvedla a ozvala se s ironickým úsměvem:

"Musíte mít tedy nepochybně zase nový klobouk?"

"Ovšem."

"Ovšem," opáčila pí. Lamberléeová. "Inu, jakž jinak!"

Odmlčela se, načež pokračovala:

"Já však klobouk ten nezaplatím. Kradou vám věci? Dobrá, zachovejte se podobně. Lépe býti lupičem nežli oloupeným."

"Nerozumím vám."

"Mínim, až příště půjdete k Lavalléovým, abyste se mi nevrátil domů s prázdnýma rukama."

Pan Lamberlée zůstal jako hromem omráčen.

Milená žena jeho neustrádala příliš jným vývojem morálních vlastností.

Uvážila v myšlenkách případ, sama si položila otázku, co právo a co křivda a prohlásila posléz svému manželu:

"Jest to jenom odveta. Můžete vzít s sebou na příklad deštník neb konev."

"A dopustím se tím krádeže a největší beztaktnosti," zavzdychnul pan Lamberlée.

"Oh, mýlíte se, neboť jediným zlodějem zůstane ten, kdo vím byl ukradl klobouk."

Logikou její se dal znenáhla překlonat; prost jakéhokoli pevného názoru, přesvědčení a úsudku o tom, co činil a pln bázně a odpora před každou rozepří se svojí ženou, poddal se i tentokrát, arci s pocitem muže, jenž vlečen jest k poprovnímu kůlu.

Příštího úterka uspořádal pečlivě svůj úbor a odebral se k Lavalléovým.

Když vstoupil do salonu, pocítil, kterak se zardělí, jako by již všichni přítomní tušili špatné jeho úmysly a co koktal zdvořilé fráze a obdivoval se novému perskému koberci, domníval se, že každý musí mu z očí vyčíst hříšné záměry, jež byl zosnoval se svojí ženou.

Pak přešel hovor na jistou, všem známou mladou slíčnou ženu, jejíž chování vymykalo se poněkud z obvyklého společenského mravu.

Pan Lamberlée zúčastnil se diskuse několika nejvýš morálními výroky, jež zůstávaly mu skorem vězet v hrdle.

Konečně se rozloučil a vzdálil se.

V předsíni se dal přímo k věšáku a nasadil si opelichaný svůj klobouk.

Náhle utkvěl pohled jeho na deštníku se zlatou, nádherně ciselovanou rukojetí a hlavou se mu mihla myšlenka, co by asi řekla drahá a něžná jeho Hortensie, kdyby tuto kořist přinesl domů.

Již sáhala ruka jeho po skvostném předmětu, když se ozvaly za ním kroky. Byla to služka, jež přicházela, aby mu svrchník okartáčovala.

Rozpačitě jako zločinec, jenž byl dopaden při činu, vztáhl ruku zpět a měl se k odchodu.

Dívčice zdvořile mu otevřela dveře vestibulu, nedalo se podniknout již ničeho.

Všecek rozrušen, s palčivou hlavou a se žhavým srdcem bral se dále a při každém kroku prudce klepnul holí svojí o chodník, aby hřmotem ohlušil vířivé své myšlenky.

Byl tak roztržit, že by málem býval na přechodu ulicí přejet cyklistou, jenž kvapně byl vybočil kolem rohu.

Pak rychle stanul před jedním z obchodů a dal provanout mu zachvěv spásy. Rychle jako vichr vpadl v zápětí do vnitř, dal si předložit deštníky a vytrhl si jeden s pěkným držadlem z pozlaceného hliníku.

Zaplatil a šel uspokojen domů.

"Jestli poznám, že to pouze pozlacený hliník, nazve mne hlupcem," uvažoval cestou.

Když dospěl domů, přímo odebral se k své ženě a zvolal:

"Tu máš!"

"Ukaž!" opáčila "Ah, deštník."

Zevrubně si prohlédla předmět, načež zavolala službu a ozvala se důstojně:

"Josefíno, doneste tento deštník k paní Lavalléové a řeknete, že jej byl pan Lamberlée omylem vzal s sebou. A jděte rychle."

Opětně zůstal pan Lamberlée jako omráčen hromem.

Konečně vykoktal:

"Ale, Hortensa, nechápu, nechápu."

Obrátila se k němu vážně, pohlédla naň a pravila:

"Právě byl přinesen zpět nový klobouk — a jsem — slušná — a — poctivá žena."

Schlazený Don Juan.

(Ze soudní síně v Brně.)

Vážní pánové u zeleného stolu se srdečně zasmáli, když dočteny byly důvody obžaloby, která státním zastupitelstvem podána byla na Rudolfa Laštůvku, holičského pomocníka z Jevíčka, pro zločin veřejného násilí. A obžalovaného zvláštní skličovala nálada.... Jakoby záchvěvem studu byl ovanut! Po obvyklých nacionálních počal předseda rada zemského soudu Kráčký vyslýchati pečlivě mladíka, jehož bujné loky spadaly na široké čelo. Předs.: Příliš poeticky to počalo — jen kytaru jste měl míti ještě v rukou ... — Svědkyně (z pozadí): Jo, on měl baldu! — Předs. (k prostořeké dívčině): Mlčte! (K obžalovanému): Ale ten konec.... Jste vinen? — Obž.: No, u toho okna jsem byl. — Předs.: A co jste tam tropil v noci? — Obž. (melancholicky): Ještě nebyla noc.... byl krásný večer.... měsíc v úplňku.... a já si myslel: navštívíš Francku Pichlerovou! Šel jsem tam a ťukám.... — Předs.: A co potom? — Obž.: To se, prosím, zeptají jí! — Svědkyně (vyskočí a živě počne hovořit): To tak, aby se ptali tebe! Já, slavný soude, mu povídala: Pakuj domů! Ale on nic! Abych prý otevřela okno! O to, ja ko to... ale kdo bude otvírat okno, když leží již v posteli!? Pakuj jen! A myslejí, že poslechí? To to! A-bych prý přece otevřela.... Předs. (k svědkyni): Nu dost již, dost! (K obžalovanému): A otevřela to okno? — Obžal. (smutně): Bohužel! — Předs.: Proč bohužel? Vždyť jste ji chtěl aspoň vidět! — Obž. (podrážděně): Ji — Francku — ano, ale ten konec ne! (Smích.) Priskočí k oknu, skutečně ho otevře a crrr.. Kdyby mně tu vodu aspoň na šat jen byla vylila! Ale to nic.... za krk mně ji chrstla. A když jsem tak cítil, jak to studí.... I oni by se dopálili! — Předs. (s úsměvem): No, snad, ale na cestu pro kámen bych neběžel a nemrštil jím do okna! — A soud potom vzhledem k polehčujícím okolnostem, mezi něž jistě počítáno bylo i faktum, že místo hubičky dostalo se Laštůvkovi nepříjemně studené lázně, "až to tak cítil, jak to studilo", odsoudil jej do těžkého žaláře na 3 týdny.

"To jsem vyrostla, co mi maminka dává Hoboko," volá v údivu Terezie Šilová, malá holčička v Gardnersville, Nev., v dopise, jejž osobně psala majiteli Dra. Petra Hoboka. Zdá se, že i maličcí dovedou rozeznati, kdy lék prospívá. Není to lékárnický lék. Jest prodáván pouze zvláštními jednateli nebo majitelem. Adresujte: Dr. Peter Fahrney, 112-114 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Ctěný pane W. F. Severa: Zasýlám Vám objednávku Vašich léků, obnášející pět set dollarů a prosím, abyste je zaslal po Lawndale express. Vaše léky se v mé lékárně nejvíce prodávají, tak že je mohu směle nazvati králem všech léků. Naši krajané je s důvěrou kupují, vědouce, že jsou to dobré a spolehlivé léky. Můžete se honositi všeobecnou oblibou, jaké dosáhly. Rád je odporučuji, poněvadž jsem přesvědčen, že jsou nejlepšími výrobky českými. S pozdravem Tomáš V. Vilím, český lékárník, 1620 záp. 22. ul., Chicago.

500 hudebnin pro piano a harmonium po 5c. u C. Šťastného.

IT SAVES CLOTHES,
SAVES TIME,
SAVES HANDS,
YOU
SAVE WRAPPERS,
PREMIUMS GIVEN.

A complete catalogue showing over 300 premiums that may be secured by saving the wrappers, furnished free upon request. Send your name on a postal card, and we will mail you the catalogue. *Address:*
Premium Dept., THE CUDAHY PACKING CO., South Omaha, Neb.
Diamond "C" Soap for sale by all Grocers

Záducha vyhojena ZDARMA.

Asthmalene přináší okamžitou úlevu a jisté vyléčení ve všech případech.

ZDARMA NA POŽÁDÁNÍ POŠTOU.

Není přes Asthmalene. Přináší pomoci v nejhorších případech. Hojí, pakli jiné nevyhojilo.

Rev. C. F. Wells z Villa Ridge, Ill., praví: Láhev Asthmalene na zkoušku ráčně jsem obdržel. Nemůžu vyslovit díky vám. Trpěl jsem záduchou a kření chorobou po deset roků. Nevěřil jsem více v uzdravení. Četl jsem Vaši oznámku, nevěřil jsem hned přece, však ku zkoušce jsem se odhodlal. K mému překvapení a radosti lék působil znamenitě. Pošlete mi další velkou láhev.

Chceme zaslati každému dávku na zkoušku Asthmalene jako panu Wellsovi. Pošleme ji poštou, úplně zdarma a vyplacenou každému, jenž lék požádá. Nechať případ jakýkoliv, Asthmalene vyléčí. Čím horší případ, tím radši posloužíme. Nectálejte, pište hned na:

Dr. TAFT BROS., MEDICINE CO.,
Na prodej u všech lékárníků. 79 East 130th St., N. Y. City.

Transmissisippi Marbel Works

FRANK NOVÁK, majitel. HUMBOLDT, NEB.

Jediný český závod s náhrobky a pomníky na západě.

Podporujte solidní český závod a chraňte se nesvědomitých jednatelů, jimž musíte platit velký výdělek, kdežto u nás obdržíte zboží z první ruky. O hojnou přízeň se žádá.

PADOUCNICE (FITZ) VYLÉČENA

Mám nejspolehlivější lék na světě proti padoucnici, tanci sv. Víta, křečím a zašlu jednu láhev na ukázku zdarma a každého trpícího vyléčím dokonale. Léčím všechny zastaralé nemoce mužů, žen i dětí. Popište nemoc, udejte věk a přiložte kolekna odpověď. Pište česky na

Dr. F. E. GRANT,
Z. Ridge Bldg. Kansas City, Mo.

ARE YOU DEAF? ANY HEAD NOISES?

ALL CASES OF
DEAFNESS OR HARD HEARING
ARE NOW CURABLE
by our new invention. Only those born deaf are incurable.

HEAD NOISES CEASE IMMEDIATELY.

F. A. WERMAN, OF BALTIMORE, SAYS:

BALTIMORE, Md., March 30, 1901.

Gentlemen: — Being entirely cured of deafness, thanks to your treatment, I will now give you a full history of my case, to be used at your discretion.

About five years ago my right ear began to sing, and this kept on getting worse, until I lost my hearing in this ear entirely.

I underwent a treatment for catarrh, for three months, without any success, consulted a number of physicians, among others, the most eminent ear specialist of this city, who told me that only an operation could help me, and even that only temporarily, that the head noises would then cease, but the hearing in the affected ear would be lost for ever.

I then saw your advertisement accidentally in a New York paper, and ordered your treatment. After I had used it only a few days according to your directions, the noises ceased, and to-day, after five weeks, my hearing in the diseased ear has been entirely restored. I thank you heartily and beg to remain Very truly yours,

F. A. WERMAN, 730 S. Broadway, Baltimore, Md.

Our treatment does not interfere with your usual occupation.
Examination and advice free. **YOU CAN CURE YOURSELF AT HOME** at a nominal cost.
INTERNATIONAL AURAL CLINIC, 596 LA SALLE AVE., CHICAGO, ILL.

Kamna vytápěcí a kuchyňská

nádobí a všechno zboží železné

v cenách nejlevnějších má na skladě

J. B. Jeništa

WILBER, NEB.

DESET TISÍC LIDÍ SE HLEDÁ! Aby mne pomohli v čase nejkratším od celé kúry těch

nejlepšich kořalek a likérů!

Já mám na ruce velkou zásobu pravé kentucké whisky, nejlepší brandy výtečná vína a prodávám vše levněji, než kterýkoliv židovský podlák z Omahy, jenž vám prodává v pytli zajíce, nebo jak se říká "zlatou cihlu". U mne dostanete čisté a dobré zboží. Jen to zkuste!

J. M. KORBEL, Wilber, Neb.

Dobrodinec nemocných.

Professor Collins a jeho účinkování.

Kdo trpí jakoukoli nemocí a chce se vyléčit, kdo znovu nabýti chce ztraceného zdraví, síly, svěžesti, čti tyto řádky. Dokázáno je, že každý doktor není dobrým lékařem, a vynálezců jich je věru velmi málo. Některý lékař málo učil se a proto nemůže mnoho vědět, jiný zase učil se mnoho ale málo ví, poněvadž nemá dobrého pochopu. Nadanost, bystrý rozum a potom zkušenost, to jsou věci, které činí lékaře dobrým lékařem.

Slyšeli jste již něco o prof. Collinsovi?

Zajisté že ano, neboť jeho věhlas a jeho práce jsou jiného známy jsou po celém světě. Studoval několiko na slavných evropských lékařských učilištích, nyní brž i v Americe. Dlouhá léta opatřoval si zkušenosti, zdokonaloval se rychle v lékařské vědě, poněvadž ho přirozená obdařila neobyčejnými schopnostmi, bystrým duchem a velikým nadáním.

Tento obratný a věhlasný lékař zařídil lékařský ústav pod jménem „The Prof. Collins New York Medical Institute", 140 záp. 34. ul. v New Yorku, aby tím více trpícím mu bylo s pomocí poskytnouti mohl.

V tomto ústavě byli vyléčeni již tisícové a tisícové, mezi těmi na sta Čechů a Slováků a Poláků.

Z nedostatku místa podáváme doleji několik krátkých dopisů, které zasluhují povšimnutí.

YOUNGSTOWN, O., 1. září 1900.

Pane prof. Collins!

Posílám Vám svůj obraz, nyníte vidět, že em už zdravý. Po pět roků jsem byl ne-

mocen. Jeden lékař mi řekl že mám neuralgii a jiný druhý mi řekl, že mi jsem zatvrdlý, čtyři roky, že nám mě bylo v nepořádku atd. Veškeré e dal jsem čtyřem lékařským a byl jsem dlouhý n mocí. Vy jste mně pozdravil, co mi chybí a Vaše léky za dva měsíce mne uzdravily. Já říkám každému, že prof. Collins je nejlepší doktor na světě. S krajanským pozdravem

Vašil Hrich.

POCAHONTAS, W. Va., 6. květ. 1900

Milý pane profesore!

Zdeby Vám měla odplatit za Vaše dobrodiní, že jsem [illegible] Vaše léky mi pomohly, nebo nám nemoc. Každý mi řekl něco jiného. Už jsem pozvala mnoho svých. Ještě na celou chtěla jsem vzíti Vaše léky, že jsem to Vám. Vaše léky zhovily mne

bolesti a všem jsem tlustá zdravá, ani ná a lidé mi říkají, že je mi o 10 let mladší.

PITTSBURG, PA., 18. květ. 1900

Slavnému p. prof. Collinsovi!

Víte, jakou brožuru a dle vyjádření lékařův nevyléčitelnou chorobou jsem byla cizí. Už lehko dýchám, nic mne nebolí a cítím se být zdravou. S pravdou si uznáte sám, že jste mne vy vyhodil z náruči smrti, a bijmě by mi nebylo spomoženo. Nechť Vás bůh otec dobrotivý zachová na mnohá a mnohá léta, abyste i nadále chudým pomáhal. Vaše věrná Josefa Roško.

DETROIT, MICH., 13. srpna 1900

Prof. Collinsovi v New Yorku.

Váš věhlas jde daleko široko po světě ale kdyby ci slovům knihové zrali Vaši hlubokou vědu a zkušenost, zajisté by Vás nenechali léčit chudobné lidi, ale jen proto by by Vás pozdrželi. Já jsem měl to štěstí, že jsem spadnul se schodů a přeramotil se zle. Měl jsem porouchané kosti a i vnitřní poranění jsem utrpěl. Lékaři, kteří mne léčili, pravili, že do smrti bodu nezdravý. V tom však nemýlili jste mne dokonale odsloužit. Na věky povděčný

Jan Pilar.

Úřadovna Profesora Collinse v New York Medical Institute.

Každý nemocný před léčením je důkladně prozkoumán v této úřadovně. Na slovo vzatí lékaři důkladně prohlédnou pacienta, co mu chybí, kde jej bolí a proto každého mohou rychle vyléčiti, oni vědí čeho je třeba nejdříve připraviti a jak léčit stav pacientův.

New York Medical Institute má svou vlastní lékárnu v které účinkují jen ti nejlepší lékárníci. Léky připravují se pro nemocného hned a z těch nejlepších importovaných léčivých bylin. Ústav ten může předložit tisíce a tisíce doněvědění, že jeden každý, kdo navštívil tento ústav, byl dokonale vyléčen.

Nejlepší způsob vydobýt si zdraví, je následující:

Přečtěte si otázky níže vytisknuté. Napište po straně (Ano) neb (Ne) vyfízněte výstřižek a odneste jej do úřadovny profesora Collinse.

Ten, kdo to čte a bydlí mimo New York, nemusí jinak učiniti, jen připsat po straně (Ano) neb (Ne); dle toho jak cítíte, vyfízněte výstřižek vložte jej do obálky a udejte své křestní a rodné jméno a adresu a zašlete to po poště **PROF. COLLINS-OVI.** Nechť máte kteréhokoliv z těchto příznaků (symptomův), tak jste chorým.

Zvracíte?	Cítíte zimu v útrobách?
Hubnete?	Máte hrtán zaslemovaný?
Máte výtok	Máte chorobu na matce?
Kašlete?	Máte choroby nákažlivé?
Zle cítíte?	Či jste slabého zraku?
Máte neuralgii?	Bolí vás čelo?
Cítíte se ustatým	Máte zle páchnoucí pot?
Míváte bělavku?	Cítíte se být vždy ospalým?
Cítíte se stísněným?	Cítíte prázdnotu v hlavě?
Páchne vám z úst?	Je tělo Vaše měkké?
Plijete žlutě?	Či se lehko ulekneto?
Máte zlé sny?	Máte horkou krev?
Máte bolení hlavy?	Cítíte lehkost v hlavě?
Točí se vám někdy hlava?	Bolí vás uši?
Máte špatnou chuť?	Cítíte se být celý rozpálený?
Třesou se vám ruce?	Vidíte v moči kamínky?
Lehko se rozčílíte?	Máte řezavku při močení?
Máte silné tlučení srdce?	Krutí vám v střevách?
Svrbí vás kůže?	Máte krátký dech?
Bolí vás bok?	Cítíte se být slabým a rozdrážděným?
Máte tvrdou stolici?	Páli vás v hrdle?
Máte bělotok?	Často se nastydnete?
Máte špinavý jazyk?	Máte bolesti po jídle?
Či vás spánek neutužuje?	Máte nechuť při jídle?
Máte bolesti v kostech?	Teče vám z uší?
Mate bolesti v plecích?	

Léky zasílají se po expresu v kteroukoliv stranu Spojených Států a do Kanady. — Pište v jakékoliv řeči. — Dopisy adresujte:

ÚŘADNÍ HODINY:

Od 10 do 1 odpol. Od 2 do 5 odpol. Od 7 do 8 večer. V neděli od 10 do 1 odpoledne.

Professor Collins New York Medical Institute,
140 West 34th St., — New York.

M. J. SPIRK, F. J. BECK, VÁC. PROKOP.

WILBER BREWERY COMPANY.

WILBER, NEB.

Vyrábí nejlepší a nejčistší pravý český a všeobecně oblíbený řízný ležák!

Pivovar opatřen jest všemi moderními stroji a používáno jest pouze nejčistšího materiálu.

Pivo naše čepuje se v hostincích: PAŠEK & ANDERLE, TVRZ & POSPÍŠIL a SHABY & FICTUM.

....PODPORUJTE PRŮMYSL DOMÁCÍ!....